31982L0528

9.8.1982 DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH L 234/1

DYREKTYWA RADY
z dnia 19 lipca 1982 r.
zmieniająca załącznik II do dyrektywy 76/895/EWG odnoszącej się do ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w owocach i warzywach oraz na ich powierzchni

(82/528/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając dyrektywę Rady 76/895/EWG z dnia 23 listopada 1976 r. odnoszącą się do ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w owocach i warzywach oraz na ich powierzchni [1], ostatnio zmienioną dyrektywą 81/36/EWG [2], w szczególności jej art. 5,

uwzględniając wniosek Komisji [3],

a także mając na uwadze, co następuje:

artykuł 5 dyrektywy 76/895/EWG określa, że zawartość załączników będzie regularnie zmieniana oraz że przy wprowadzaniu zmian uwzględnia się postęp naukowo-techniczny, jak również wymogi zdrowia i rolnictwa;

od kiedy wystarczające jest identyfikowanie pozostałości pestycydów przy pomocy ich powszechnie stosowanych nazw i wzorów chemicznych, wydaje się pożądane odpowiednie uproszczenie załącznika II do niniejszej dyrektywy;

pestycydy aramit i chlorofenson nie posiadają już znaczenia gospodarczego, a wystąpienie ich pozostałości w środkach spożywczych jest mało prawdopodobne; dlatego właściwe jest skreślenie ich z niniejszego załącznika II;

w świetle postępu naukowo-technicznego niezbędna jest zmiana przepisów, szczególnie w zakresie najwyższych dopuszczalnych poziomów, określonych w załączniku II, odnoszących się do atrazyny, azynofosu etylowego, azynofosu metylowego, barbanu, binapakrylu, karbarylu, chlorodibenzolu, dialatu, endosulfanu, lindanu, parationu wraz z paraoksonem i folpetem;

z tych samych powodów wydaje się być pożądane uaktualnienie dyrektywy poprzez dodanie przepisów odnoszących się do innych pestycydów, których pozostałości mogą wystąpić w owocach i warzywach, a mianowicie bromoetylu, bromopropylu, kaptafolu, chloroprofamu, chlorobufamu, chlorfenwinfosu, chloromekwatu, DDT, diazinonu, dwuchlorofluanidu, dichlorfosu, dikofolu, dioksationu, dikwatu, fentionu, bromku metylu, parakwatu, piretryny, trialatu, wamidotionu i chinometionatu;

wydaje się być także pożądane, zgodnie z obecnymi normami międzynarodowymi, zastąpienie najwyższych dopuszczalnych poziomów dotyczących amitrolu, endryny i TEPP, dotychczas określanych jako „zero", ostatecznymi poziomami ustalonymi na niższej granicy oznaczenia lub około niej;

uwzględniając błędy, szczególnie w pobieraniu próbek i analizie, właściwe dla kontroli najwyższych dopuszczalnych poziomów, poziomy powinny być wyrażone właściwą liczbą znaczących cyfr; poziomy odnoszące się do chlorobenzenu i metyloparationu wraz z metyloparaoksonem powinny być z tego powodu skorygowane,

[1] Dz.U. L 340 z 9.12.1976, str. 26.
[2] Dz.U. L 46 z 19.2.1981, str. 33.
[3] Dz.U. C 95 z 16.4.1982, str. 6.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W załączniku II do dyrektywy 76/895/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1. Skreśla się kolumnę zatytułowaną „EWG nr[1]" i przypis 1;

2. Skreśla się zapisy „aramit" i „chlorofenson";

3. Dla pozostałości pestycydów ustalonych poniżej szczegóły zawarte w tabeli, z wyjątkiem wzorów chemicznych, które pozostają niezmienione, otrzymują brzmienie:

Nazwa powszechnie stosowana	Najwyższe dopuszczalne poziomy (w mg/kg (ppm))	
amitrol	0,05	
atrazyna	0,1	
azynofos etylowy	0,05	
azynofos metylowy	1:	winogrona, owoce cytrusowe
	0,5:	pozostałe produkty
binapakryl	0,05:	warzywa cebulowe, bulwiaste i korzeniowe
	0,3:	pozostałe warzywa, owoce
karbaryl	3:	morele, jabłka, gruszki, brzoskwinie, winogrona, śliwki, sałaty, kapusty
	1:	pozostałe produkty
chlorbenzyd	2	
chlorobenzylat	0,2:	orzechy
	2:	pozostałe produkty
endosulfan (suma α- i β-endosulfanu i siarczanu endosulfanu)	0,2:	warzywa korzeniowe
	1:	pozostałe produkty
endryna	0,01	
folpet	15:	wiśnie lub czereśnie, sałata, maliny, czarne borówki, porzeczki, winogrona, truskawki
	10:	owoce cytrusowe, owoce ziarnkowe
	5:	pomidory
	2:	pozostałe produkty
lindan (gamma-HCH)	2:	warzywa liściowe
	0,5:	pomidory, owoce pestkowe i winogrona
	0,1:	marchew
	1:	pozostałe produkty
paration metylowy, w tym paraokson metylowy	0,2	
TEPP	0,01	

4. Dodaje się pozostałości pestycydów wraz z ich odpowiednimi danymi szczegółowymi w brzmieniu:

Pozostałości pestycydów		Najwyższe dopuszczalne poziomy (w mg/kg (ppm))	
Nazwa powszechnie stosowana	Wzór chemiczny		
bromofos etylowy	0–4-bromo-2,5-dichloro-fenylo-0,0-dietyl fosforanianowy	0,5	
bromopropylat	izopropyl 4,4′-dibromobenzilowy	3:	owoce cytrusowe, banany
		2:	owoce ziarnkowe oraz pestkowe, truskawki, winogrona
		1:	warzywa
		0,05:	pozostałe owoce
kaptafol	1,2,3,6-tetrahydro-N-(1,1,2,2-tetrachloro-etylotio)-ftalimid	8:	warzywa liściowe
		2:	warzywa korzeniowe
		5:	pozostałe produkty
chlorfenwinfos (suma izomerów E i Z)	tionofosforan 2-chloro-1-(2,4-dichloro-pfenylo)-winylo-dietylu	0,5:	warzywa cebulowe, bulwiaste i korzeniowe, seler, pietruszka
		0,05:	grzyby, owoce
		0,1:	pozostałe warzywa
chlormekwat, wyrażony jako kation chlormekwatu	jon 2-chloroetylotrimetyl amonu	3:	gruszki
		1:	winogrona
		0,05:	pozostałe produkty
DDT (suma p, p′DDT; p-p′DDT; p, p′DDE and p-pTDE)	1,1,1-trichloro-2,2-bis-(4-chlorofenylo)-etan	0,1	
diazynon	tiofosforan 0,0-dietylo-0-(2-izopropylo-6-metylopirymidyn-4-ylu)	0,05:	orzechy
		0,5:	pozostałe produkty
dichlofluanid	N-dichlorofluorometylotio-N-fenylo-N, N′-dimetylosulfonoamid	10:	sałata, truskawki inne owoce jagodowe, winogrona
		5:	pozostałe produkty
dichlorfos	fosforan 2,2-dichlorowinylo dimetylu	0,1	
dikofol	2,2,2-trichloro-1,1-bis-(4-chlorofenylo)-etanol	2:	owoce
		0,5:	warzywa
dioksation	bis (ditiofosforan) S, S′– 1,4-dioksan-2, 3-diylo-0,0,0′,0′-tetraetyl	3:	owoce cytrusowe
		0,4:	winogrona
		0,2:	pozostałe produkty
dikwat, wyrażony jako kation dikwatowy	jon 1,1′-etyleno-2, 2′-bipyridyldyliowy	0,1:	warzywa
		0,5:	pozostałe produkty
związki fentyny (suma wyrażona jako wodorotlenek fentyny)	tripfenylotin	1:	seler
		0,1:	marchew
		0,05:	pozostałe produkty

Pozostałości pestycydów		Najwyższe dopuszczalne poziomy (w mg/kg (ppm))
Nazwa powszechnie stosowana	Wzór chemiczny	
heptachlor (suma heptachloru i epoksydu heptachloru)	1,4,5,6,7,8, 8-heptachloro-3a,4,7, 7a-tetrahydro-4, 7-metanoinden	0,01
bromek metylu	bromometan	0,1
parakwat, wyrażony jako kation parakwatu	jon 1,1′-dimetylo-4, 4′-bipyridyldylinowy	0,05
pyretryny (suma pyretrin I i II, cyneryny I i II, jasmoliny I i II)	—	1
wamidotion (suma wamidotionu i sulfotlenku wamidotionu)	tiofosforan 0,0-dimetylo-S-2-(1-metylokarbamoiloetylotio)-etylu	0,5: owoce ziarnkowe 0,05: pozostałe produkty
chinometionat	6-metylo-1,3-ditiolo-[4,5-b]-quinoksalin-2-on	0,3

5. Pozycje „barban” i „dialat” zastępuje się grupami dotyczącymi odpowiednio „barbanu, chloroprofamu, chlorobufamu” oraz „dialatu, trialatu”:

Pozostałości pestycydów			Najwyższe dopuszczalne poziomy (w mg/kg (ppm))
Nazwa powszechnie stosowana		Wzór chemiczny	
barban chlorprofam chlorbufam	suma wyrażona jako 3-chloroanilina	4-chlorobut-2-ynyl 3-chlorokarbanilan; izopropyl 3-chloropenylkarbaminian; 1-metylprop-2-ynyl-3-chlorofenylokarbaminian	0,1: seler, marchew, 0,05: trybula, pasternak, pietruszka pozostałe produkty
dialat trialat	suma	S-2, 3-dichloroallil di-izopropyltiokarbaminianu; S-2, 3,3-trichloroallil di-izopropyltiokarbaminianu	0,1

Artykuł 2

Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia 1 lipca 1984 r. i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 lipca 1982 r.

W imieniu Rady

B. WESTH

Przewodniczący